

**DODATKOWE SPRAWOZDANIE
KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ**

- o poselskich projektach uchwał:**
- w sprawie niewprowadzania w życie przepisów aktów prawnych składających się na tzw. Pakt o migracji i azylu (druk nr 1043);**
 - w sprawie zobowiązania Rządu RP do jednostronnego wypowiedzenia Paktu Migracyjnego (druk nr 1044);**
 - w sprawie polityki migracyjnej i ochrony wschodniej granicy Rzeczypospolitej Polskiej (druk nr 1274)**

Sejm na 38. posiedzeniu w dniu 8 lipca 2025 r., zgodnie z art. 47 ust. 1 regulaminu Sejmu skierował ponownie projekt uchwały zawarty w druku nr 1300 do Komisji do Spraw Unii Europejskiej w celu rozpatrzenia poprawki zgłoszonej w drugim czytaniu.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej po rozpatrzeniu poprawki na posiedzeniu w dniu 9 lipca 2025 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m raczy następującą poprawkę:

Projektowi uchwały nadać brzmienie:

**„UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia ... 2025 r.**

**w sprawie niewprowadzania w życie przepisów aktów prawnych składających się na
tzw. Pakt o migracji i azylu**

Pakt o migracji i azylu (Pakt), zatwierdzony przez Parlament Europejski 10 kwietnia 2024 r. i przyjęty przez Radę Unii Europejskiej 14 maja 2024 r. to zestaw nowych przepisów

regulujących migrację i ustanawiających wspólny system azylowy na szczeblu UE. Na Pakt składają się następujące dyrektywy i rozporządzenia:

- 1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1346 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową;
- 2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1347 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, zmieniające dyrektywę Rady 2003/109/WE oraz uchylające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE;
- 3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylenia dyrektywy 2013/32/UE;
- 4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1349 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia powrotowej procedury granicznej i zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1148;
- 5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1350 z dnia 14 maja 2024 r. ustanawiające unijne ramy przesiedleń i przyjmowania ze względów humanitarnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/1147;
- 6) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zarządzania azylem i migracją, zmiany rozporządzeń (UE) 2021/1147 i (UE) 2021/1060 oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 604/2013;
- 7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1352 z 14 maja 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) 2019/816 i (UE) 2019/818 do celów wprowadzenia kontroli przesiewowej obywateli państw trzecich na granicach zewnętrznych;
- 8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1356 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie wprowadzenia kontroli przesiewowej obywateli państw trzecich na granicach zewnętrznych oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 i (UE) 2019/817;
- 9) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1358 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania danych biometrycznych w celu skutecznego stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1351 i (UE) 2024/1350 i dyrektywy Rady 2001/55/WE oraz w celu identyfikowania nielegalnie

przebywających obywateli państw trzecich oraz bezpaństwowców, w sprawie występowania z wnioskami o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 i (UE) 2019/818 oraz w sprawie uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013;

10) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1359 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie reagowania na sytuacje kryzysowe i sytuacje spowodowane działaniem siły wyższej w dziedzinie migracji i azylu oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/1147.

Problem masowej migracji do Unii Europejskiej narasta. Stanowi on poważne wyzwanie dla spójności społecznej, tożsamości kulturowej oraz stabilności ekonomicznej naszego kontynentu. Warto tutaj przytoczyć dane wskazujące na skalę zjawiska.

W 2023 r. liczba osób ubiegających się o azyl w krajach UE przekroczyła 1,1 mln, co stanowi wzrost o 18% w porównaniu z rokiem poprzednim i jest najwyższym wynikiem od 2016 roku. Najwięcej wniosków złożono w Niemczech (31,4% wszystkich aplikacji), Hiszpanii (15,3%), Francji (13,8%) oraz Włoszech (12,4%). Głównymi krajami pochodzenia wnioskodawców były Syria, Afganistan, Turcja, Wenezuela i Kolumbia, co łącznie stanowiło niemal połowę wszystkich aplikacji – mówimy jednak wyłącznie o legalnej procedurze azylowej. Sama migracja w 2023 r. szacowana była na niemal 4 mln osób. Tak znaczący napływ ludności z odmiennych kręgów kulturowych prowadzi do nieodwracalnych zmian w strukturze demograficznej Europy. Obywatele państw trzecich stanowią obecnie około 6% populacji UE.

Choć imigranci często podejmują prace w sektorach o niedoborze siły roboczej, ich masowy napływ może prowadzić do presji na systemy socjalne państw członkowskich oraz do napięć na rynkach pracy. Wzrost konkurencji o miejsca pracy może prowadzić do obniżenia wynagrodzeń w niektórych sektorach oraz do wzrostu bezrobocia wśród obywateli państw przyjmujących. Ponadto, integracja tak dużej liczby osób wymaga znacznych nakładów finansowych na edukację, opiekę zdrowotną oraz inne usługi publiczne.

Polska od początku konfliktu na Ukrainie przyjęła znaczną liczbę uchodźców, udzielając im schronienia i wsparcia. Według danych Urzędu do Spraw Cudzoziemców, od 24 lutego 2022 r. z ochrony czasowej w Polsce korzysta prawie 1 mln obywateli Ukrainy, głównie kobiet i dzieci. Łącznie ważne zezwolenia na pobyt w kraju posiada natomiast 1,4 mln osób.

W obliczu tak znaczącego obciążenia infrastruktury społecznej i gospodarczej kraju oczekiwanie, że Polska będzie uczestniczyć w mechanizmie relokacji migrantów w ramach UE, jest nieproporcjonalne i niesprawiedliwe. Należy podkreślić, że Polska już teraz ponosi

znaczące koszty związane z zapewnieniem opieki i integracji dla dużej liczby uchodźców z Ukrainy, co stanowi istotny wkład w europejską solidarność.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej nie wyraża zgody na implementację tzw. paktu migracyjnego opisanego w ww. dokumentach do polskiego porządku prawnego.

Należy także podkreślić, że niewykonywanie prawa UE w tej sprawie przez Polskę nie będzie odbiegać od obowiązujących standardów – na co wskazuje przykład Niemiec. Warto zwrócić w tym kontekście uwagę na orzeczenie Federalnego Trybunału Konstytucyjnego w Karlsruhe z 5 maja 2020 r. Trybunał ten uznał, że Europejski Bank Centralny przekroczył swoje uprawnienia, co podważyło nadrzędność prawa unijnego nad niemieckim. Decyzja ta wywołała reakcję Komisji Europejskiej, która wszczęła postępowanie wobec Niemiec w związku z podważaniem prymatu prawa UE. Warto zauważyć, że niemiecki rząd, odpowiadając na zarzuty Komisji, podkreślił niezawisłość swojego Trybunału Konstytucyjnego i nie planuje inicjatyw legislacyjnych w tej sprawie. W związku z tym pojawia się pytanie, dlaczego Polska nie miałaby przyjąć podobnej interpretacji, uznając nadrzędność własnej konstytucji nad prawem unijnym, skoro takie stanowisko prezentuje największe państwo członkowskie UE.”.

– **KP Konfederacja**

– **odrzuć**

Warszawa, dnia 9 lipca 2025 r.

Sprawozdawca

Przewodnicząca Komisji

/-/ Konrad Fryszak

/-/ Agnieszka Pomaska